

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

- 1.
2. , mede ten behoeve van haar minderjarige kinderen,
appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/51237 en 06/51263 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 21 maart 2007 in
de gedingen tussen:

appellanten

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 21 september 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 21 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, (hierna: de rechtbank) de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij onderscheiden brieven, bij de Raad van State binnengekomen op 18 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brieven zijn aangehecht.

Bij brief van 3 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in de hoger-beroepschriften is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. De hoger beroepen zijn kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

**Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de
enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.I.M. Peute, ambtenaar
van Staat.**

**w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer**

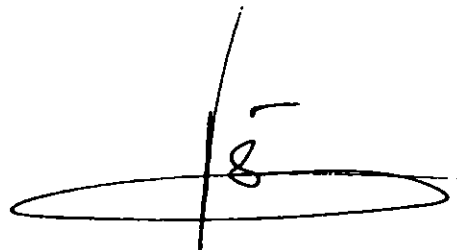
**w.g. Peute
ambtenaar van Staat**

Uitgesproken in het openbaar op 31 mei 2007

391

Verzonden: 31 MEI 2007

**Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,**

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

**mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak**

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 06/51237 ONBDN/BE en Awb 06/51263 ONBDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op
eiser,

geboren op
eiseres,
mede namens hun minderjarige kinderen,

geboren op 1 en

geboren op
allen van Afghaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0010.01.8008,
hierna tezamen te noemen eisers,
gemachtigde: mr. S.R. Nohar, advocaat te Lemmer;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
vertegenwoordigd door mr. M.M. Luik, ambtenaar ten departemente
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder.

1. Procesverloop

Op 30 september 2000 hebben eisers een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Bij besluiten van 29 januari 2001 heeft verweerder de aanvragen niet ingewilligd en ambtshalve beslist eisers geen vergunning tot verblijf op grond van klemmende redenen van humanitaire aard te verlenen. Bij brieven van 26 maart 2001 hebben eisers hiertegen bezwaar gemaakt. Vervolgens heeft verweerder bij besluiten van 5 oktober 2001 de bezwaren ongegrond verklaard en is aan eisers een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), met ingang van 30 september 2000 en geldig tot 30 september 2004.

Bij besluiten van 4 september 2003 heeft verweerder voornoemde verblijfsvergunningen ingetrokken. Bij brieven van 1 oktober 2003 hebben eisers daartegen beroep ingesteld. Deze beroepen staan geregistreerd onder de nummers Awb 03/52299 en 03/52303. Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, van 19 januari 2005, verzonden op 20 januari 2005, zijn de beroepen ongegrond verklaard.

Bij brief van 17 februari 2005 is daartegen hoger beroep ingesteld. Bij uitspraak van 15 mei 2005 heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) de aangevallen uitspraak bevestigd.

Op 15 augustus 2004 hebben eisers een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, zoals bedoeld in artikel 33 Vw 2000 ingediend. Op 26 januari 2005 heeft verweerder het voornemen tot afwijzing van de aanvraag bekend gemaakt. Bij brief van 9 maart 2005 hebben eisers hierop gereageerd met een zienswijze. Bij besluiten van 22 september 2006 heeft verweerder de aanvragen afgewezen. Bij brief van 19 oktober 2006 is daartegen beroep ingesteld. Deze beroepen zijn aangevuld bij brief van 21 november 2006. Op 20 december 2006 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

De beroepen zijn ter zitting van 20 maart 2007 behandeld. Eisers en hun gemachtigde zijn niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Standpunten

Het asielaanvraag van eisers komt op het volgende neer. Eiser heeft in 1998 Afghanistan verlaten, aangezien hij door de Nederlandse regering was uitgenodigd om in Nederland te komen studeren. Nadat eiser een visum voor Nederland had gekregen, is zijn vrouw hem in maart 2000 met hun twee kinderen nagereisd.

Nadat eiser in september 2000 zijn studie had afgerond, hebben zij asiel aangevraagd.

Verweerder heeft de aanvragen afgewezen en heeft daartoe overwogen dat de grond voor verlening als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 is komen te vervallen. Verweerder meent dat er ten tijde van de verlening van de verblijfsvergunningen geen andere gronden als genoemd in artikel 29 Vw 2000 bestonden om aan eisers een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Verweerder stelt zich op het standpunt dat er in casu geen sprake is van drie achtereenvolgende jaren van verblijf als bedoeld in artikel 8 onder c, Vw 2000. Verweerder heeft daartoe aangevoerd dat de verblijfsvergunningen voor bepaalde tijd van eisers voor het einde van de geldigheidsduur zijn ingetrokken. Derhalve is verweerder van mening dat er niet is voldaan aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. In dit verband is opgemerkt dat de beroepen tegen de besluit waarbij de verblijfsvergunningen zijn ingetrokken bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden van 19 januari 2005 ongegrond zijn verklaard. Deze uitspraak is door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) bevestigd. Verweerder is van mening dat er geen uitzondering kan worden gemaakt op het bepaalde in artikel 34 Vw 2000. Derhalve stelt verweerder dat de medische omstandigheden van eisers, alsmede de omstandigheid dat eisers zijn geïntegreerd in de Nederlandse samenleving, niet bij de aanvraag kunnen worden betrokken.

Met betrekking tot de door eisers op 29 september 2003 overgelegde medische verklaring stelt verweerder zich op het standpunt dat er in het geval van nieuwe feiten en omstandigheden door eisers nieuwe asielaanvragen dienen te worden ingediend.

Zaaknummers: Awb 06/51237 en 06/51263 ONBDTN/BE

blad 3

Eisers stellen zich op het standpunt dat er in hun geval sprake is van zodanig bijzondere omstandigheden dat aanleiding bestaat om een uitzondering te maken en meent dat verweerder geen rekening heeft gehouden met de zwaarwegende belangen bij verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Eisers hebben daartoe aangevoerd dat eiseres ernstig ziek is. Er is bij haar sprake van een Post Traumatisch Stress Syndroom (PTSS). Derhalve kan van eiseres niet worden verwacht dat zij terugkeert naar haar land van herkomst. Bovendien verblijven eisers reeds geruime tijd in Nederland, zodat de banden met het land van herkomst zijn verbroken. Op een maand na hebben eisers gedurende drie achtereenvolgende jaren een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd gehad. Derhalve stellen eisers dat er bij hen het vertrouwen is gewekt dat uiteindelijk een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd zou worden verleend. Eisers menen dat niet valt in te zien waarom voornoemde omstandigheden niet kunnen leiden tot een uitzonderingssituatie. Gelet op het vorenstaande stellen eisers zich op het standpunt dat de bestreden besluiten strijdig zijn met het zorgvuldigheidsbeginsel, motiveringsbeginsel en vertrouwensbeginsel.

In het verweerschrift handhaaft verweerder het ingenomen standpunt.

3. Overwegingen

Juridisch kader

Op grond van artikel 29, eerste lid, Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar;
- e. (...)
- f. (...).

Artikel 31, eerste lid, Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken.

Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen, indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 Vw 2000, is komen te vervallen.

In artikel 33 Vw 2000 is - voor zover hier van belang - bepaald dat Onze Minister bevoegd is de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

In artikel 34 Vw 2000 is bepaald dat de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende vijf achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, slechts kan worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 voordoet.

Ingevolge artikel 1, onder 1, Vw 2000 wordt onder verdragsvluchteling verstaan: de vreemdeling die vluchteling is in de zin van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag). Ingevolge artikel 1(A)-2 Vluchtelingenverdrag worden als vluchtelingen aangemerkt vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waar zij gegronde reden hebben te vrezen voor vervolging wegens ras, godsdienstige of levensbeschouwelijke overtuiging, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep.

Zoals de ABRS heeft overwogen (onder meer in haar uitspraak van 27 januari 2003 in de zaak nr. 200206297/1, JV 2003/103 en NAV 2003/100), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in het relaas gestelde feiten tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst. Als zich de omstandigheid voordoet als bedoeld is artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000, mogen ingevolge artikel 31 Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (MvT, p. 40/41) en vervolgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas van de vreemdeling, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval een positieve overtuigingskracht uitgaan.

Naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling naar voren gebrachte feiten, behoort ook de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens wat hem als gevolg daarvan bij terugkeer te wachten staat, volgens vaste jurisprudentie van de ABRS, primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder. Ook in zoverre dient de rechter diens oordeel terughoudend te toetsen en niet zijn eigen oordeel in de plaats te stellen van dat van verweerder. Dit laat onverlet dat de rechter de besluitvorming aan de eiser van met name zorgvuldigheid en kenbaarheid van de motivering die het recht daaraan stelt moet toetsen.

Inhoudelijke beoordeling

Niet in geschil is dat verweerder de verlening van vergunning voor onbepaalde tijd heeft kunnen weigeren, aangezien de grond voor verlening als bedoeld in artikel 29, eerste lid, onder d, Vw 2000 is komen te vervallen.

Eisers hebben zich op het standpunt gesteld dat in hun geval sprake is van zodanig bijzondere omstandigheden dat aanleiding bestaat om een uitzondering te maken. Zij hebben daartoe aangevoerd dat eiseres ernstig ziek is en dat zij reeds geruime tijd in Nederland verblijven. Op een maand na hebben eisers gedurende drie achtereenvolgende jaren een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd gehad. Derhalve stellen eisers dat er bij hen het vertrouwen is gewekt dat uiteindelijk een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd zou worden verleend. De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.

Zaaknummers: Awb 06/51237 en 06/51263 ONBDN/BE

blad 5

Bij besluiten van 5 oktober 2001 heeft verweerder aan eisers een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000, met ingang van 30 september 2000 en geldig tot 30 september 2004. Vervolgens heeft verweerder bij besluiten van 4 september 2003 voornoemde verblijfsvergunningen ingetrokken. De daartegen ingediende beroepen zijn bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, van 19 januari 2005, verzonden op 20 januari 2005, ongegrond verklaard. Deze uitspraak is door de ABRs bevestigd. Hiermee is het besluit van 4 september 2003 in rechte onaanastbaar geworden.

De rechtbank stelt vast dat de drijarentermijn als bedoeld in artikel 34, Vw 2000 ten tijde van de intrekking van de verblijfsvergunning op 4 september 2003 nog niet was verstreken. Nu eisers niet voldoende aan het bepaalde in artikel 34 Vw 2000 is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eisers niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vw 2000.

Met betrekking tot het beroep van eisers op het vertrouwensbeginsel is de rechtbank van oordeel dat gesteld noch gebleken is dat verweerder aan eisers de toezegging heeft gedaan dat aan hen een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd zou worden verleend. Derhalve is de rechtbank van oordeel dat dit argument van eisers geen doel treft. Hetgeen overig door eisers is aangevoerd doet naar het oordeel van de rechtbank aan het vorenstaande niet af.

De beroepen zijn, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de beroepen redelijkerwijs hebben moeten maken.

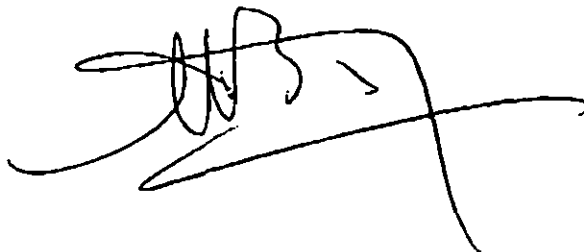
Zaaknummers: Awb 06/51237 en 06/51263 ONBDN/BE

blad 6

4. Bestissing

De rechtbank verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.C. Berg en in tegenwoordigheid van A.G.A. Velnaar als griffier in het openbaar uitgesproken op

21 MRT 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **21 MRT 2007**

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Toevoeging is aangevraagd

RAAD VAN STAT	
INGEKOMEN	
2385	
18 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënten:

geboren op
alsmede haar minderjarige kinderen
geboren op
geboren op
allen van Afghaanse nationaliteit
Dossiernr: 0010-01-8008
V-nr:
Procedurenr: 06/ 51263

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op alsmede haar minderjarige kinderen, allen van Afghaanse nationaliteit, thans verblijvende aan de te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr S.R. Nohar die in deze door appellante bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellante zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.
Appellante heeft op 19 oktober 2006 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie (voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie) d.d. 21 september 2006. Bij zijn uitspraak van 21 maart 2007 heeft de Rechtbank het beroep van appellante ongegrond verklaard (productie 1).

2.
Appellante kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 21 maart 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellante thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellante meent dat zij procesbelang heeft bij haar appel. Zij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-
GRAVENHAGE, NEVENZITTINGSPLAATS ALMELO, D.D. 21 MAART 2007**

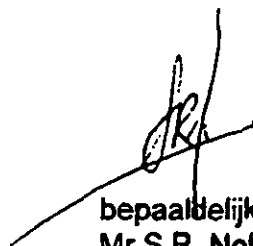
In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellante ongegrond verklaard.

Ter onderbouwing van het bovenstaande is de Rechtbank van oordeel dat de driejarentermijn als bedoeld in artikel 34 Vw 2000 ten tijde van de intrekking van de verblijfsvergunning op 4 september 2003 nog niet was verstreken. De Rechtbank overweegt in dit verband ten onrechte dat nu appellante niet voldoet aan het bepaalde in artikel 34 Vw 2000, verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat appellante niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vw 2000.

Als grief merkt appellante op dat zij in haar gronden van het beroepschrift d.d. 21 november 2006 heeft aangevoerd dat zij zwaarwegende belangen heeft bij verlening van de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. In deze gronden van het beroepschrift heeft appellante haar zwaarwegende belangen gemotiveerd aangegeven. De Rechtbank heeft aan deze zwaarwegende belangen ten onrechte geen overweging gewijd in deze uitspraak. De Rechtbank heeft derhalve miskend dat de Rechtbank hoe dan ook gemotiveerd in had moeten gaan op de argumenten van appellante.

REDENEN WAAROM appellante zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, d.d. 21 maart 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 18 april 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr S.R. Nohar

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

geboren op
van Afghaanse nationaliteit
0010-01-8008
Dossiermr.:
V-nr.:
Procedurenr.: 06/ 51237

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
18 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
SENDOEL: CO:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op , van Afghaanse nationaliteit, thans
verblijvende aan de te dezer zake
domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de
advocaat en procureur Mr S.R. Nohar die in deze door appellant bepaaldelijk
gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellant
zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.
Appellant heeft op 19 oktober 2006 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, tegen de afwijzende beschikking van de
Staatssecretaris van Justitie (voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie) d.d. 21 september 2006. Bij zijn uitspraak van 21 maart 2007 heeft de
Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard (productie 1).

2.
Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 21 maart 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant
thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij
zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de
Rechtbank negatief is.

**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-
GRAVENHAGE, NEVENZITTINGSPLAATS ALMELO, D.D. 21 MAART 2007**

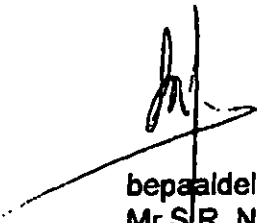
In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellant ongegrond verklaard.

Ter onderbouwing van het bovenstaande is de Rechtbank van oordeel dat de driejarentermijn als bedoeld in artikel 34 Vw 2000 ten tijde van de intrekking van de verblijfsvergunning op 4 september 2003 nog niet was verstreken. De Rechtbank overweegt in dit verband ten onrechte dat nu appellant niet voldoet aan het bepaalde in artikel 34 Vw 2000, verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat appellant niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vw 2000.

Als grief merkt appellant op dat hij in zijn gronden van het beroepschrift d.d. 21 november 2006 heeft aangevoerd dat hij zwaarwegende belangen heeft bij verlening van de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. In deze gronden van het beroepschrift heeft appellant zijn zwaarwegende belangen gemotiveerd aangegeven. De Rechtbank heeft aan deze zwaarwegende belangen ten onrechte geen overweging gewijd in deze uitspraak. De Rechtbank heeft derhalve miskend dat de Rechtbank hoe dan ook gemotiveerd in had moeten gaan op de argumenten van appellant.

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, d.d. 21 maart 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 18 april 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr S.R. Nohar